



بررسی تغییرات کاربری اراضی و اثر آن بر پاسخ های هیدرولوژیک زیر حوضه های بالادست سد گلپایگان در ۳۰ سال اخیر

سیامک دخانی*!

- استادیار دانشکده منابع طبیعی و علوم زمین دانشگاه کاشان
siamakdokhani@gmail.com*

چکیده

تغییرات کاربری اراضی به دلیل توسعه در حوضه های آبخیز امری اجتناب ناپذیر است . این مقاله به بررسی تغییرات میزان تولید رسوب و توان تولید سیلان در زیر حوضه ها در اثر تغییر کاربری اراضی مرتعی می پردازد. بدین منظور یکی از حوضه های آبخیز بالادست سد گلپایگان با توجه به موقعیت جغرافیایی و خصوصیات هوای اقلیم شناسی و سایر شاخص های اکولوژیک، پوشش گیاهی و ادفیک خود در نظر گرفته شدن نقشه کاربری اراضی فعلی و قبلی در مقیاس ۱:۲۵۰۰۰ برای اولین بار در این تحقیق تهیه گردید. بدین منظور از عکسهای هوایی ۱:۲۰۰۰۰، ۱:۵۵۰۰۰، ۱:۴۰۰۰۰ و ۱:۵۵۰۰۰۰ استفاده شد و سه نقشه کاربری اراضی که شامل نقشه کاربری اراضی فعلی، فعلی و نقشه کاربری حداقل مربوط به ۱۰ سال گذشته و نقشه کاربری اراضی مربوط به ۳۰ سال گذشته تهیه گردید. به اراضی دیم، ۱۰/۷ درصد به اراضی کشاورزی آبی و در حدود ۲۳/۰ درصد به باغات تبدیل شده است. در زیر حوضه هایی که میزان تغییر کاربری اراضی بیشتر بوده است، افزایش میزان سیلان، رسوب دهی و فرسایش به خوبی مشاهده می گردد. تغییر کاربری اراضی مرتعی باعث تغییر و تحولات عمده در خصوصیات فیزیکی و هیدرولوژیک خاک و تغییر در میزان و نوع پوشش گیاهی و توانایی خاک و پوشش گیاهی در حفاظت از خاک و جلوگیری از تولید رسوب گردیده است و بالطبع سایر خصوصیات اکوسیستم رانیز تحت تاثیر خود قرار داده است. خصوصیات پوشش گیاهی در مراتعی که تحت چرای شدید قرار داشته اند به شدت تغییر یافته است. از جمله این عوامل می توان به پوشش تاجی، لاش و لاشبرگ، تراکم پوشش گیاهی، ترکیب گونه های موجود و زاد آوری گونه های مرغوب اشاره کرد.

کلید واژه ها : تغییر کاربری اراضی، پاسخهای هیدرولوژیک، سیلان، رسوب دهی

مقدمه

از بین منابع تجدید شونده آب و خاک به عنوان منابع اصلی غیر زنده برای بخش زنده اکوسیستم به شماره می روند که با حذف و آسیب دیدن آنها آسیب های جدی به کل سیستم وارد شده و در مورد سیستم های آسیب پذیر و ضعیف گاهاً باعث نابودی کامل آن می گردد. فرسایش خاک به نحوی که منشاء و عامل شروع تخریب تغییر کاربری اراضی باشد در اکثر کشورهای جهان و بویژه در اراضی مرتعی بوفور مشاهده می گردد و این فرایند تبدیل به یکی از مسائل اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی جوامع مختلف گردیده است. (دخانی ۱۳۸۵)

در این مقاله با توجه به این فرض که تخریب و تغییر کاربری اراضی مرتعی خصوصیات خاک از جمله خصوصیات هیدرولوژیک خاک را تحت تاثیر قرار می دهد و باعث بروز آسیب های جدی در سایر نقشه های مراتع در اکوسیستم، مانند حفاظت خاک و جلوگیری از



افزایش فرسایش خاک می گردد. سعی دارد به بررسی و تعیین افزایش سیلاب و فرسایش و رسوب زیر حوضه ها در اثر این تغییرات پپردازد.

از جمله تغییرات در کاربری اراضی مرتتعی می توان به تغییر کاربری این ارضی به کشاورزی آبی، کشاورزی دیم و همچنین تغییر کاربری به صورت فشار بسیار زیاد چرای دام و دام گذاری با تراکم بسیار بالا است که مرتتع را از تعریف معمول اراضی مرتتعی خارج کرده و به صورت چراگاه از آن بهره برداری میگردد اشاره کرد.

نتایج مستقیم و غیر مستقیم تغییر کاربری اراضی و تبدیل مراتع طبیعی به اراضی کشاورزی شامل نابودی پوشش سطحی خاک، فرسایش تشدید شونده آبی و بادی و کاهش مواد غذایی خاک می باشد. علاوه بر این روشهای ناکارآمد در مدیریت این اراضی کشاورزی فرآیند فرسایش و قهقرای خاک را تشدید می کند. در طول یک دوره از ۱۹۷۸ تا ۱۹۹۶ اراضی بیابانی با سرعتی معادل ۱۳۰۰ کیلومتر مربع در سال شروع به رشد کردند (قریانی ۱۹۹۷)

احمدی و همکاران (۱۳۸۰) اثرات عملیات بیولوژیک را بر خصوصیات خاک و تولید رسوب در زیر حوضه B حوضه آبخیز زینده رود مورد بررسی قرار دادند و مشاهده کردند در اراضی که پوشش گیاهی در اثر تغییر کاربری مراتع تغییر کرده بود میزان تولید رسوب افزایش یافته و توان خاک در مقابل عوامل تشدید کننده فرسایش به شدت کاهش یافته است.

ون زی هو و هو لانگ زیو (۲۰۰۲) در بررسی اثرات تغییر کاربری اراضی بر قهقرای خاک در اراضی نیمه خشک شمال چین، خصوصیات پوشش گیاهی و خاک تحت چرای دام طی ۵ تا ۱۰ سال را مورد بررسی قرار دادند و نتیجه گرفتند چرای مستمر به عنوان نوعی تغییر کاربری اراضی مرتتعی موجب تغییراتی در خاک سطحی و تشدید روند تخریب و فرسایش می گردد.

شهریور و علایی (۱۳۸۰) در بررسی آثار تیمار های مکانیکی بر اراضی مرتتعی دریافتند که اکثر خصوصیات فیزیکی و شیمیایی و هیدرولوژیک خاک در اثر اعمال این تیمارها در لایه های سطحی خاک در اعماق ۰ تا ۳۰ سانتی متری دچار تغییر و تحول می گردد. فایزو و کایو کاکس (۲۰۰۴) در بررسی خصوصیات خاک در برخی خاکهای مدیترانه ای از شاخصهای اندازه ذرات، تراکم، پایداری خاکدانه ها و وزن مخصوص ظاهری استفاده کردند و نتیجه گرفتند در اثر تخریب اراضی تراکم و وزن مخصوص ظاهری خاکها دچار تغییرات معنی داری در اراضی تخریب شده می گردد به صورتی که در این اراضی خاک به شدت متراکم شده و وزن مخصوص ظاهری آن افزایش می یابد و خلل و فرج خاک کاهش می یابد.

اسریدران و پاگور (۲۰۰۳) در بررسی خصوصیات رسهای مارین و آریک از جمله مهمترین در ارزیابی شدت فرسایش خاک در اثر تغییر کاربری در اراضی جنگلی نیز شاخصهای تخلخل، وزن مخصوص ظاهری و شدت نفوذ آب به داخل خاک پیشنهاد شده است. همچنین از شاخص هدایت هیدرولیکی در حالت اشباع نیز به منظور تعیین بهترین کاربری کشاورزی در مناطق مرتبط استفاده شده است.

آثار چرای دام در اواخر قرن ۲۰ در اکثر اراضی مرتتعی آمریکا مورد بررسی قرار گرفت و در اکثر بررسی ها مشخص گردید که چرای دام به وضوح بیشتر جنبه های ساختمانی و ساختاری خاک را تغییر می دهد. این خصوصیات شامل تخلخل خاک، خصوصیات فیزیکی، شیمیایی، میکروبیولوژی، چرخه مواد غذایی و تولید و تشدید فرسایش خاک می شود.

مریم زارع و همکاران (۱۳۹۰) در بررسی اثرات تغییر کاربری اراضی بر پسترش ابکندها در دو منطقه از استان فارس نشان دادند گسترش آبکند با سه عامل طول جاده مشرف بر اراضی، زراعت دیم و مساحت اراضی زراعی در صد ۹۹ درصد رابطه معنی دار دارد. محمد جواد فیضی و همکاران در بررسی اثرات قرق بر فرسایش دامنه ای عنوان کردند طول دوره آماری برای حصول نتایج بررسی اثرات قرق بر فرسایش دامنه ای باید کافی و بیش از یک دوره ۵ ساله باشد.

شریفی و گرجی در بررسی اثرات تجهیز و نوسازی اراضی شالیزار بر وزن مخصوص ظاهری خاک نشان دادند این عملیات میتوان میزان وزن مخصوص ظاهری خاک را تا حداقل چهار سال چس از اجرا تغییر دهد.



آنتونی آر پالمر و همکاران (۲۰۱۰) در بررسی فضایی اثرات کلاس‌های مختلف پوشش اراضی بر مصرف آب با استفاده از شاخص اسپکتوگرافی برگ مدیریت‌های مختلف اراضی بر میزان مصرف آب در پوشش‌های مختلف زمین را موثر عنوان کردند.

مواد و روشها

منطقه مورد مطالعه

حوضه آبخیز آغچه با وسعتی معادل ۱۰۵۴۱ هکتار در حاشیه کوههای زاگرس و از زیرحوضه‌های سد گلپایگان می‌باشد. مشخصات جغرافیایی آن عبارت است از طولهای شرقی "۴۹°۰۸'۲۰" تا "۵۸°۲۲'۰۹" و عرض شمالی "۳۳°۰۰'۰۷" تا "۳۳°۰۵'۶۰". درجه سانتیگراد از بیش از ۱۰۰ میلیمتر از بارش فصول زمستان و پائیز به صورت برف می‌باشد.

حوضه آبخیز آغچه با دارا بودن بیش از ۵۰۰ میلیمتر بارندگی در سال و سهم بارندگی ۶۰ درصد در فصول پائیز و بهار دارای از توانایی تولید محصولات علوفه‌ای به صورت دیم برخوردار است. وجود اقلیم خشک تا نیمه خشک سرد و در قسمتهای محدودی نیمه مرطوب سرد نیز امکان کشت و احیاء مراتع با انواع گیاهان مناسب مناطق نیمه خشک را فراهم آورده است. در منطقه علاوه بر این پائین بودن دمای متوسط سالانه به صورت نسبی در مقایسه با سایر اکوسیستم‌های استپی - نیمه استپی و ارتفاع متوسط بالا باعث کاهش میزان تبخیر و تعرق پتانسیل گردیده است.

به منظور تهیه نقشه کاربری اراضی در سالهای قبل به دلیل نبود اطلاعات از عکس‌های هوایی دوره‌های پیشین استفاده گردید. به منظور مقایسه کاربری اراضی فعلی و کاربری اراضی در سالهای قبل از عکس‌های هوایی فوق الذکر استفاده گردید. چنان‌که برای تهیه نقشه‌های کاربری اراضی در سالهای پیشین و فعلی به ترتیب از عکس‌های ۱:۲۰۰۰۰، ۱:۵۵۰۰۰، ۱:۴۰۰۰۰ و ۱:۱۰۰۰۰ استفاده شد. بدین منظور پس از تهیه عکس‌های هوایی منطقه و رفع نواقص آنها نقشه کاربری اراضی پس از برگسته بینی و تهیه مرزهای مختلف تهیه گردید و سپس این نقشه‌های تهیه شده دیجیت و به صورت رقومی جهت استفاده در نرم افزارهای GIS^{۷۹} آماده گردید.

با توجه به مطالب عنوان شده جهت دست یابی به اطلاعات و تجزیه و تحلیل و نتیجه گیری از اطلاعات فراهم شده مراحل زیر انجام گرفت.

تعیین میزان حجم و ارتفاع رواناب با استفاده از میزان ضریب نگهداشت سطحی و شماره منحنی (CN^{۸۰}) در

$$S = \frac{2540}{CN} - 2.54$$

فرمول محاسبه گردید

نتایج

با توجه به اینکه از عده ترین عوامل در تعیین میزان حجم و ارتفاع رواناب میزان ضریب نگهداشت سطحی و شماره منحنی (CN^{۸۱}) در فرمول $S = \frac{2540}{CN} - 2.54$ می‌باشد. مقادیر فوق برای زیر حوضه‌های منطقه و با توجه به کاربریهای مختلف ارائه گردیدند جدول (۱).



جدول شماره (۱) مقادیر برآوردهای زیر حوضه های منطقه مطالعاتی

نام زیر حوضه	شماره منحنی
A1	۸۱/۴۰
A2	۸۲/۳۰
A3	۷۸/۱۰
A3-321	۷۷/۸۰
A3-1	۷۸/۴۰
A3-2	۷۷/۶۰
A3-3	۷۶/۴۰
A4	۷۱/۴۰
A5	۷۲/۶۰
کل حوضه	۷۹/۳۰

مقدار نگهداشت سطحی و ارتفاع رواناب در هر دوره بازگشت بر اساس روش S.C.S محاسبه شده که نتایج آن در جدول (۲) آمده است.

جدول شماره (۲) مقادیر ارتفاع رواناب بر حسب میلیمتر به ازای دوره بازگشت در زیر حوضه های منطقه مطالعاتی

دوره بازگشت (سال) زیر حوضه	2	5	10	25	50	100	200	500
A1	۳/۸۳	۹/۴۷	۱۵/۲۶	۲۳/۵۳	۳۰/۳۲	۳۷/۴۷	۴۴/۸۹	۵۵/۰۵
A2	۱/۱۶	۳/۹۸	۶/۹۰	۱۱/۵۱	۱۵/۴۴	۱۹/۶۷	۲۴/۱۵	۳۰/۳۸
A3	۲/۵۲	۷/۴۶	۱۲/۳۲	۱۹/۸۳	۱۲/۲۶	۳۲/۸۳	۳۹/۸۷	۴۹/۵۹
A3-321	۰/۸۵	۳/۵۹	۶/۵۸	۱۱/۴۵	۱۵/۶۸	۲۰/۲۹	۲۵/۲۰	۳۲/۱۰
A3-1	۰/۲۰	۱/۶۱	۳/۴۰	۶/۵۱	۹/۳۱	۱۲/۴۳	۱۵/۸۲	۲۰/۶۶
A3-2	۰/۲۸	۱/۹۳	۳/۹۷	۷/۴۶	۱۰/۵۸	۱۴/۰۶	۱۷/۸۲	۲۳/۱۶
A3-3	۰/۲۶	۱/۹۳	۴/۰۲	۷/۶۲	۱۰/۸۶	۱۴/۴۷	۱۸/۳۸	۲۳/۹۴
A4	۳/۸۳	۱۱/۱۵	۱۸/۳۲	۲۹/۳۵	۳۸/۵۹	۴۸/۴۱	۵۸/۷۱	۷۲/۹۲
A5	۱/۱۳	۴/۷۶	۸/۷۳	۱۵/۱۹	۲۰/۸۰	۲۶/۹۱	۳۳/۴۳	۴۲/۵۷
کل حوضه	۶/۱۹	۱۴/۶۴	۲۲/۳۳	۳۳/۶۴	۴۲/۸۴	۵۲/۴۴	۶۲/۳۷	۷۵/۸۸

مقدادیر ارتفاع رواناب در جدول بر حسب میلیمتر است. سایر پارامترهای روش SCS مطابق با جدول (۳) می باشند



جدول شماره (۳) مقادیر برآوردهای پارامترهای هیدرولوژی در روش SCS

زیر حوضه \ خصوصیت	دبه اوج (m³/s)	طول آبراهه (متر)	زمان اوج (ساعت)	زمان تمرکز (ساعت)	A1
					۷۴۰۰
					۵۶۰۰
					۱۵۱۵۰
					۹۵۵۰
					۴۸۰۰
					۶۸۰۰
					۶۶۵۰
					۷۰۰۰
					۶۰۰۰
Total	۹۸/۵۱	۲/۲۳	۳/۳۳	۲/۰۶	۱/۳۸

لازم به ذکر است در پایین دست این حوضه ایستگاه سراب هنده وجود دارد که تنها ایستگاه هیدرومتری حوضه بالادست سد گلپایگان می باشد که از آمار آن نمی توان جهت این حوضه استفاده نمود
بر اساس روش پیشنهادی در کتاب طبقه بنده جامع خاک (Keys to soil taxonomy) منطقه مورد مطالعه دارای رژیم رطوبتی Xeric است و رژیم حرارتی منطقه Mesic می باشد. وضعیت هیدرولوژیکی خاک، مطابق جدول (۴) می باشد.

جدول شماره (۴) گروههای هیدرولوژیکی خاک

گروههای هیدرولوژیکی	مساحت هکتار	درصد هکتار
A	۱۱۱	۱
B	۴۸۰۸	۴۵/۶
C	۱۷۷۵	۱۶/۸
D	۳۸۴۷	۳۶/۵

لازم به ذکر است که در صورت مدیریت صحیح اراضی کشاورزی آبی این اراضی در گروه A قرار می گیرند.

جدول شماره (۵) انواع اراضی موجود در منطقه و مساحت آنها

نوع اراضی	مساحت هکتار (درصد مساحت)	درصد مساحت
مراتع	۶۰۳۶/۴۸	۵۷/۲۷
کشاورزی آبی	۳۰۴۹/۷۲	۲۸/۹۳
کشاورزی دیم	۱۰۰/۶۵	۰/۹۵
رخنمون سنگی	۱۱۳۸/۹۰	۱۰/۸۰
باغ	۱۷۲/۷۰	۱/۶۴
منطقه مسکونی	۴۲/۶۳	۰/۴۰



۱۰۰/۰۰

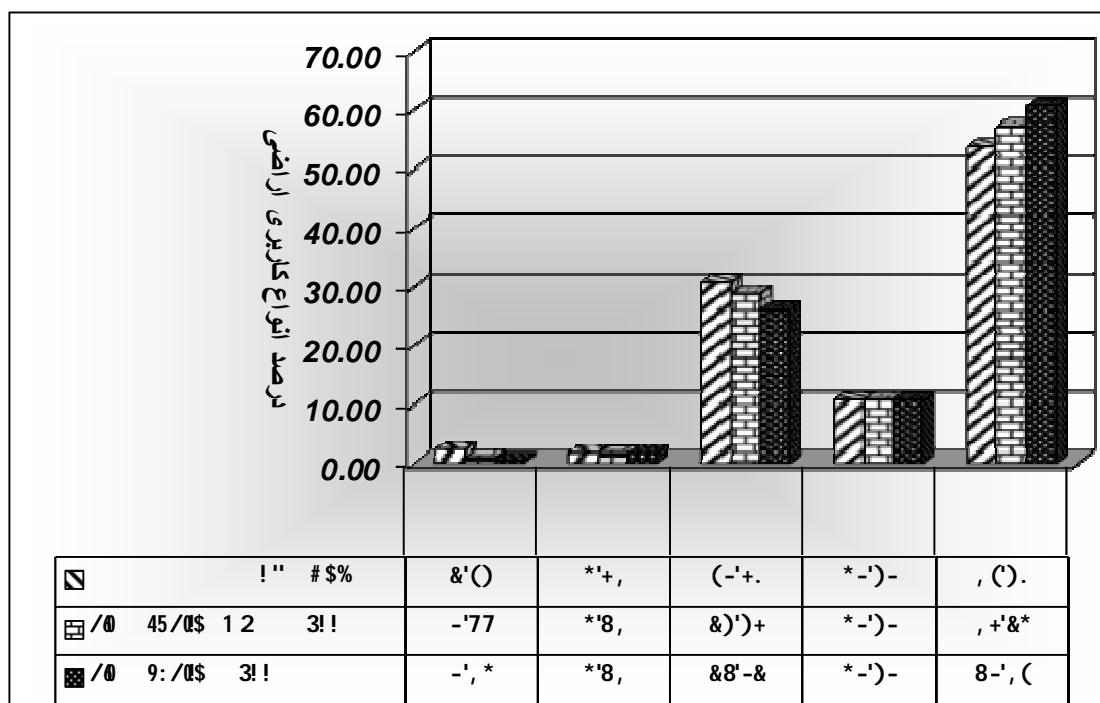
۱۰۵۴۱/۰۰

جمع

با توجه به جدول بالا مشخص می‌گردد که قسمت اعظم اراضی منطقه را اراضی مرتعی و در درجه بعدی اراضی کشاورزی آبی تشکیل می‌دهند. که این موضوع خود اهمیت برسی اراضی مرتعی را نشان می‌دهد.

بحث و نتیجه گیری

نقشه‌های تهیه شده در دوره‌های مختلف زمانی از کاربری اراضی منطقه نشان می‌دهد که بیشترین میزان ایجاد تغییر در کاربری اراضی به ترتیب در زیر حوضه‌های A4، A3-3، A30، A0، A5، A1، A2 و A4 وجود داشته است و در سایر زیر حوضه‌ها تغییر کاربری در اراضی وجود نداشته است. مساحت تغییر کاربری اراضی در طی دوره ۳۰ ساله در جدول (۵) آورده شده است. در زیر حوضه‌های A5 و A4 بیش از ۲۰ درصد اراضی مرتعی به سایر کاربریها تبدیل گردیده‌اند و در زیر حوضه A300 در حدود ۴۰ درصد از اراضی مرتعی به سایر کاربریها تبدیل گردیده‌اند. با توجه به خصوصیات اقلیمی و منابع آب منطقه عمله ترین تغییرات در کاربری اراضی به ترتیب تغییر در کاربری اراضی مرتعی به کشاورزی آبی و دیم می‌باشد. (شکل ۱).



شکل(۵) درصد کاربری‌های مختلف اراضی در دوره ۳۰ ساله گذشته

در زیر حوضه‌های A5 و A2، A1 اراضی مرتعی به شدت تحت چرا واقع گردیده‌اند و میزان فشار چرا در این اراضی از سایر مراتع بیشتر می‌باشد. شکل ۳-۲ وضعیت اراضی مرتعی در هریک از زیر حوضه‌ها را نشان می‌دهد. بر اساس نتایج در حدود ۱۵ درصد از اراضی مرتعی حوضه آبخیز مورد مطالعه در ۳۰ سال گذشته مورد تغییر کاربری قرار گرفته است که از این میزان ۴/۷ درصد به اراضی دیم، ۰/۷ درصد به اراضی کشاورزی آبی و در حدود ۰/۲۳ درصد به باغات تبدیل شده است.

به لحاظ هیدرولوژیک، حوضه آبخیز مورد نظر توانایی تغذیه منابع آب‌های زیرزمینی را دارا می‌باشد و توانایی نسبی در نفوذ آب در لایه‌های زیرین وجود دارد. میزان ضریب نگهدارش سطحی آن نیز ریسک متوسط تا نسبتاً بالادارد [۱۷]. حوضه مورد نظر توانایی تولید سیل در کلیه زیر حوضه‌های خود دارد. بیشترین میزان تولید رواناب سطحی به ترتیب به مقدار ۳۸/۵۹ ۲۰/۸۰ میلیمتر در دوره



بازگشت ۵۰ سال در زیر حوضه ها A4 و A5 حوضه مشاهده می شود. که ارقام CN و ضریب نگهداشت سطحی نشان از ریسک متوسط تا نسبتاً بالای خطر سیل در منطقه دارد. که سابقه تاریخی وقوع سیل در منطقه نیز به خوبی براین امر دلالت می کند

پیشنهاد

الف- با توجه به اینکه تغییر کاربری اراضی مرتعی علاوه بر تاثیر بر خصوصیات فیزیکی و شیمیایی مرغولوژیک خاک بر روی سایر خصوصیات خاک مانند خصوصیات بیولوژیک و... تاثیر گذار می باشد. به نظر می رسد مطالعه و بررسی اثرات تغییر کاربری اراضی بر خصوصیات بیولوژیک خاک و همچنین یافته این تغییر کاربری بر خصوصیات کیفی آب حوضه آبخیز بتواند اطلاعات مهمی جهت مدیریت اراضی در اختیار کاربران قرار دهد.

ب- اگرچه استفاده از عکسهای هوایی جهت تعیین روند تغییرات کاربری اراضی در طول دوره زمانی مشخص، به عنوان ابزاری کاربردی و قابل استفاده می باشد. به نظر می رسد با توجه به قدرت تفکیک، مقیاس بزرگتر و سیر تواناییها، تصاویر ماهواره ای بتوانند اطلاعات بهتر و قابل استفاده تری جهت بررسی تاریخچه، چگونگی و میزان تغییرات در کاربری اراضی در اختیار کاربران قرار دهند.

ج- بدليل اثرات متفاوت و متعدد تغییر کاربری اراضی بر خصوصیات خاک در اعمق و ابعاد مختلف در تحقیقات آینده بررسی این تغییرات در اعماق مختلف و سایر جنبه ها و خصوصیات خاک می تواند اطلاعات با اهمیتی در اختیار بوم شناسان جهت مدیریت بهتر زیست بوم ها قرار دهند.

منابع

احمدی، ح. نظری سامانی، ع ۱۳۷۶. نقش عملیات حفاظت خاک در روند تولید رسوب حوضه های آبخیز، مجموعه مقالات دومین سمینار مرتع و مرتع داری در ایران ص ۲۷۹-۲۷۱، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران
دخانی، س، ۱۳۸۵. بررسی اثرات تغییرات کاربری اراضی مرتعی بر خصوصیات خاک در منطقه بلطفاق بوین و میاندشت، پایان نامه کارشناسی ارشدمنانع طبیعی، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه صنعتی اصفهان، ۱۲۵ ص.

دخانی س، ۱۳۹۲. مکانیابی جمع آوری آب باران بر پایه سامانه اطلاعات جغرافیایی (GIS) در مناطق غیر خشک و نیمه مريطوب ایران مرکزی (مطالعه موردی حوزه آبخیز استان اصفهان، پایان نامه دکتری آبخیزداری دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری ، دانشکده منابع طبیعی ، ۱۵۹ ص

شریفی، آف، گرجی، م، ۱۳۹۰، بررسی اثر تجهیز و نوسازی اراضی شالیزاری بر جرم مخصوص ظاهری خاک در برخی مناطق استان گیلان، هفتمین همایش ملی علوم و مهندسی آبخیزداری دانشگاه صنعتی اصفهان ۱۳۹۰.

شهریور، و، ملایی، ع ۱۳۸۴. بررسی تلفیق روش های مکانیکی و بیولوژیکی در کاهش رواناب و رسوب اراضی مرتعی استان کهگیلویه و بویر احمد، مجموعه مقالات نهمین کنگره علوم خاک ایران ص ۴۰۳-۴۰۸

Sofi، م، سلیمان پور، س، م، و مهرناز نیک نام، ۱۳۸۹ بررسی تاثیر تغییر کاربری اراضی بر گسترش آبکندها در برخی مناطق استان فارس فارسی مجموعه مقالات ششمین همایش ملی آبخیزداری، ۹۶ اردیبهشت ۱۳۸۹.

فیضی، محمدجواد، سادات فیض نیا، محمد زارع، و محمدحسن بحمدی، ۱۳۹۰، بررسی تغییرات مکانی کیفیت آب زیرزمینی با سیستم اطلاعات جغرافیایی مطالعه موردی : دشت بیرونی در خراسان جنوبی، هفتمین همایش ملی علوم و مهندسی آبخیزداری ایران، اصفهان، دانشگاه صنعتی اصفهان

موسوی، س، ۱۳۷۶، بررسی اثر قرق بر روندد تغییرات پوشش گیاهی و خاک در مرتع استبی رضا آباد سمنان، مجموعه مقالات دومین سمینار ملی مرتع و مرتع داری در ایران، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، ص ۲۵۴-۲۶۲

A. Jamil, W. Loong, R. Venneker, S. Uhlenbrook, Land-use change impacts on storm-runoff generation:scenarios of land use change and simulation of hydrological response in urban,



agricultural and forested catchment of Peninsular Malaysia Geophysical Research Abstracts, Vol. 10, pp. 62 – 70

.Celik, I., 2005. Land use effects on organic matter and physical properties of soil in a southern Mediterranean highland of Turkey. Soil & Tillage Research 83: 270-277.

Emadi. M., Baghernejad, M., Fathi, H and Saffari M. 2008. Effect of Land Use Change on Selected Soil Physical and Chemical Properties in North Highlands of Iran. Applied science. J. 8(3): 496- 502.

Fayos,C.B.,and Carlo,A2001.,influence of soil properties on the aggregation of some Mediterranean soil and use of aggregate size and stability as land degredation andicators,Catena Elsevier,vol.44,pp47-67

Ghorbani, B., 1996 – 1997 A mathematical model to predict surface urunoff under sprinkler irrigation condition, Ph. D. Thisi, Silsoe College, Cranfield University. Bedford Uk.

Ben. Hur, M., 1994. "Runoff, erosion and polymer application in moving sprinkler irrigation" . Soil Science, Vol. 158.PP.283 – 290.

Hajabbasi, M.A., Jalalian, A and Karimzadeh, P.R. 1997. Deforestation effects on soil physical and chemical properties, Lordegan, Iran. Plant and Soil, 190: 301-308.

Hamilton, L.S. and A.J . Pearce, 1987. What are soil and water benefits of planting trees in developing country watershed?, In: Soutgate, D.D. and Designer, J.E. (eds) Sustainable Resource Development in the Thrid World. West View, Boulder Colorado, USA, PP. 39 – 58.

M. Susan Moran, Debra P. C. Peters, Mitchel P. McClaran, Mary H. Nichols and Mary B. Adams2008 Ecohydrol. 1, 377–393 Published online in Wiley InterScience.

Noor.M.M.Khan.G.Nabi.1991.Effecct of 6 years livestock exclusion on palatable range vegetation of bandi shah

kohat. Pakestan journal of forestry.1991 41:3.126-129.

Rickson R.J., 1994. "Pontential application of the European Soil Erosion Model (EURUSEM) for the evaluating soil conservation measures" In: Rickson, R.J. (ed) , Conserving soil Resources: European Perspective, CAB Internaticnal Walingford, Oxfordshire,

Wang, X.Y., Gao, H. W. Li, H. W., 2000 "Experimental study on runoff and erosion under conservative tillage "Transactions of the Chinese Society of Agricultural Engineering. Vol. 16, pp. 66 – 69.